

୨୭ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୪ ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ, ଟିଲପୋଡ଼୍

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଅଷ୍ଟଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମହତବାଣୀ ଆଲୋକରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ,
ଉଚ୍ଚ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ଅଶ୍ଵହଦୁ ଅଳଲା ଇଲାହା ଇଲଲୁହୁ ଓହଦହୁ ଲାଗରିକା ଲହୁ ଓଅଶ୍ଵହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ ଅନ୍ନାବାଦ୍
ଫତହୁବିଲୁ ହିମିନଶ୍ଶ ଶୈତା ନିରରହିମ୍ । ବିଶମିଲୁ ହିରରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଳହମଦୁ ଲିଲୁହି ରବିଲ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା
ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ସୋମିଦିନ୍ । ଇସାକା ମାବୁଦୁ ଓ ଇସାକା ମନ୍ତରକିନ୍ । ଇହଦିନସ୍ତ ସିରାତଲୁ ମୁସତକିମ୍ ସିରାତଲୁ
ଲିମିନା ଅନୁମତା ଅଲୋହିମ୍ ଗେରିଲ ମଗଧୁବି ଆଲୋହିମ୍ ଓଲନ୍ଦୁଲିମିନିନ୍ ।

ତଶ୍ହୁଦୁ, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରାୟ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁକୁର ଅନ୍ତର୍ଗତ୍‌ବ୍ୟାପ୍ତି ସୁରାୟ ବକରାୟର
ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୧୮ ଗର ଆବୃତ୍ତି କଲେ,

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلْعَالَمِينَ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ ۝ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلَيَصُمِّمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضاً أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعَدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخْرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسُرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسُرَ وَلَتُكِمُّلُوا الْعِدَّةَ وَلَتُكِمُّلُوا الْعِدَّةَ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

ଏହି ପବିତ୍ର ରମଜାନ ମାସର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କହିଲେ, ଏହି ମାସରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ
କରାଗଲା ଯାହାକି ସମସ୍ତ ମାନବ ଜାତି ପାଇଁ ଏକ ମହାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶବଳୀ । ଏହି ଦୈବି ଧର୍ମବିଧାନରେ ପ୍ରଭୁ ସକଳ
ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ପରିସରଭୁକ୍ତ କରି ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ଅଗ୍ରପର ହେବାର ସରଳ ମାର୍ଗ ତଥା ଶୈତାନର କୁଟିଲ ପଥରୁ ସତର୍କ କରି
ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତରେ (ମାତ୍ର ଆସୁଥିବା) ବିପରିରୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ସମୁଚ୍ଛିତ ପଛା (ସୁତ୍ର) ବତାଇ ଦେଲେ ।
ଅନେକସରବାଦରୁ ବର୍ତ୍ତ ରହି ନିଜ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କକୁ ଘନିଷ୍ଠ କିରବା ତଥା ସତ୍ପଥରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବାର
ମାର୍ଗ ଶିଖାଇ ଦେଲେ । ବନ୍ଧୁତଃ ସକଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ତାହା ଅତୀତର ହେଉ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଥବା ଭବିଷ୍ୟତରେ ଘଟିବାକୁ
ଥିବା ଘଟଣା (ପ୍ରଭୁ) ନିଜ ଅନ୍ତିମ ଓ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମବିଧାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ପୁନଃ ପବିତ୍ର ରମଜାନ ମାସର
ମହତ୍ତ୍ଵ ଓ ବିଶେଷତା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ସୁତରାଂ ଭାଗ୍ୟବାନ ସେହିମାନେ ଯେ ଏହି ମହାନ ଧର୍ମଗ୍ରହ୍ନକୁ ନିଜର ଲାହେ ଅମଳ (ଦୈନିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ)
ବିବେଚିତ କରି ତଦନ୍ତରୂପ ଅମଳ (କାର୍ଯ୍ୟ) କରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ଲହୁ ଓ ପରକାଳକୁ ସଜାତି ଦେଇଥାନ୍ତି । ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ
ହୋଇଯାନ୍ତୁ ତେବେଯାଇ (ତୁମେ) ଅଲ୍ଲାହତାଳାଙ୍କର ସ୍ନେହ ଆଦର କରିବାର ଦୃଶ୍ୟ ଅବଲୋକନ କରିପାରିବ । ଅତ୍ୟନ୍ତ
ପବିତ୍ର ରମଜାନ ମାସର ମହତ୍ତ୍ଵ ଏପରି ଅବିସ୍ମରଣୀୟ କି ଏହି ମାସରେ ଅଲ୍ଲାହତାଳା ନିଜର ଅନ୍ତିମ ଓ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ଧର୍ମବିଧାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ଏହି ପୁଷ୍ଟକରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଉପବାସ କରିବା ଅନିବାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ତଥା ଉପାସନାର
ଶୈଳୀ ଶିଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଏହି ସମୁଚ୍ଛିତ ଧର୍ମଦେଶ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅବଗତ ନହେବା, ପୁନଃ
ତାହାକୁ ନିଜ ଜୀବନର ଲାହେ ଅମଳ ରୂପେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନକରିବା ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ପବିତ୍ର ରମଜାନ ମାସର ମହତ୍ତ୍ଵରୁ
ଅଞ୍ଚାତ ରହିଥିବା । ଆମେ ଅହେମଦିମାନେ ଅତି ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଯେ, ଆମକୁ ଏସମସ୍ତ ଗୁଡ଼ତ୍ତରୁ ପରାକ୍ରମୀ ଅଲ୍ଲାହ
ନିଜ ପ୍ରିୟ ନବୀଙ୍କର ସଙ୍ଗେଟ ଦାସ ହଜରତ ମସିହ ଓ ମେହଦୀ ମହଦ୍ବାବ୍ ଅଷ୍ଟଙ୍କର (ତନ୍ତ୍ରତନ୍ତ୍ର କରି) ବୁଝାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥୁ
ସକାଶେ ଆମମାନଙ୍କୁ ହଜୁର ଅଷ୍ଟଙ୍କର ପୁଷ୍ଟକ ଓ ତପସିର (ଆଖ୍ୟାନ) ଅଧ୍ୟନ କରିବା ଜରୁରୀ ଯଦ୍ୱାରା ଏହି ମହାନ

ଓ শ্রেষ্ঠ ধর্মগ্রন্থকু বুঝিপারি আমেমানে তদনুরূপ অমল (কার্য্য) করিপারিবা ।

মহামান্য হৃকুর অনঙ্গীর^{অ.ব} কহিলে; মস্তি মছদ দিবস যেଉ দিন আমে বেশ উজ্জ্বার সহিত জলসা পালন করিথাই অথবা আয়োজন করিথাই । যেଉথুরে নবীশ্রেষ্ঠ হজরত মুহাম্মদ মুস্তফা^{ষ.খ} ভব্য ভবিষ্যত বাণী ও পরাক্রমী অল্লাঙ্কর অঙ্গীকার মুতাবক যুগাবতার হজরত মস্তি মছদ^{অ.ষ} আগমন প্রসংগে বক্তৃতা উপস্থাপন করায়ালথাএ কিন্তু বিশ্বাসে এই আংশিক অভিবৃক্ষি ঘটিবা (আম পাই) যথেষ্ট নুহেঁ । বরং হজরত মস্তি মছদ^{অ.ষ} আমমানকু পবিত্র কুরআনীয় শিক্ষা আধাৱে যেଉ বৃহুজ্ঞান রূপক গুপ্তধন প্রদান করিছতি, তাহাকু অধ্যয়ন করিবা, তদনুযায়ী কার্য্য করিবা তথা তাহাকু সহৃদয়ে নিজ জীবনৰ অংশ বিশেষ করিনেবা মধ্য অতি জরুৱা । কারণ তাহা ব্যতিৱেকে বিশ্বাস পূর্ণতাৰ স্থৱৰে উপনীত হোৱ নথাএ । পবিত্র রমজান মাসে নিজেক উপবাস করিবা, নিয়মিত পাঞ্চ বেল নমাজ পাঠ করিবা অথবা কিছি অতিৰিক্ত নওপৰ্মীল পাঠ করিদেলে রমজানৰ কৰ্তব্য সমন্ব হোৱ যাই নথাএ । বরং পবিত্র কুরআনৰ আবৃত্তি করিবা এবং স্বেথুরে উল্লেখ্যত নিৰ্দেশাবলীৰ সমান করি তদনুরূপ অমল করিবা মধ্য অত্যন্ত জরুৱা । এই ভেদ (প্রসংগ) ঐশ্বর্য্যময় অল্লাঙ্ক অশেষ দয়াবান ও সদা কুরুশাময় গুণৰু আমমানকু উপকৃত কৰাইবারে সহায় হৈব । এথুপাই হজরত মস্তি মছদ^{অ.ষ} র অপরিমিত মহতবাণী ও আলেখ্যগুড়িকু অধ্যয়ন করি স্বেথু অনুযায়ী কার্য্য কলে হুঁ প্ৰকৃতৱে (আমেমানে) পবিত্র কুরআনৰ স্বারতত্ত্বৰ উপকৃত হোৱিপারিবা ।

বিশেষ করি পবিত্র রমজান মাসে প্রতিদিন প্রত্যেককু খুব কমৰে গোটিএ পারা তিলাত্তু করিবা উচিত যদুৱা উক্ত মাস মধ্যে পবিত্র কুরআনৰ গোটিএ থৰ অধ্যয়ন সমন্ব হোৱিয়িব । এই মাসে হজরত জিবৰাইল ত হজরত মুহাম্মদ মুস্তফা^{ষ.খ} সহিত অবতৰ্ণ হোৱ যাইথুবা (ঐশ্বীবাণী) ভাগৰ থৰে পুনৰাবৃত্তি সম্পূর্ণ কৰাইথুলে । কিন্তু হজুর^{অ.ষ} দেহান্ত বৰ্ষৰে দুৱার শেষ কৰিথুলে । স্বতৰাং প্রত্যেককু পবিত্র কুরআনৰ আবৃত্তি করিবা প্রতি বিশেষ গুরুত্ব দেবা উচিত । আয়ত শহুরু রমজানল লিঙ্গি উন্নিলা ফৌহিল কুরআন পরিপ্ৰেক্ষাৰে হজরত মস্তি মছদ^{অ.ষ} কুহুতি; এহা হুঁ একমাত্ৰ পদ যেউথুৰু পবিত্র রমজান মাসৰ বৈশিষ্ট্য ও শ্রেষ্ঠতা জ্ঞাত হৈউছি । সুপীষ্টমানে লেখাছন্তি, এই মাস হৃদয়কু উজ্জল ও তেজীয়ান কৰিবা সকাশে উক্ত মাস । কারণ এই মাসে অত্যধূক মাত্ৰাবে (প্ৰভুং সহিত) বাৰ্তালাপ হোৱালথাএ । উপাসনা দুৱা অন্তৰ আম পবিত্র হৈবা পুলে নিজেক উপবাস (হৈবা) হৃদয়কু উজ্জল কৰিথাএ । আপণ^{অ.ষ} অধূকন্তু কহিলে; মুঁ শব্দ কুরআন উপৰে চিত্তন কৰিবাৰু মো উপৰে এই রহস্য উন্মোচিত হৈলা কি উক্ত ভব্য শব্দৰে এক মহান ভবিষ্যবাণী প্রদান কৰায়াকছি । তাহা এহিকি যে, কুরআন পাঠ কৰিবা যোগ্য পুষ্টক । গোটিএ যুগৰে আহুৱি কাহুঁ কেতে পুষ্টক পাঠ কৰায়িব... কিন্তু স্বেষবু ছাড়িবিঅ এবং দিবাৰাত্ৰি কেবল পবিত্র কুরআনৰ অধ্যয়ন কৰ । আম জমাঅতকু আবশ্যিক কি পবিত্র কুরআন উজ্জ্বিত মনৰে চিত্তন ও মনুন কৰিবাবে মাতিয়াআ । হৃদিষ্কু (কুরআন পৰি) প্ৰাধান্য দিঅ নাহুঁ ।

সম্পৃতি যদি পবিত্র কুরআনৰ অস্বকু (নিজ) হৃষ্টৰে থামিনিঅ তেবেয়োৱ তুমৰ বিজয় সুনিষ্ঠিত । এই দিব্যালোক সম্মুখৰে কৌশলী অন্নার তিষ্ঠি পারিব নাহুঁ । অতএব স্বেহি লোকমানে কৃতকার্য্য হৈবে যে পবিত্র কুরআনৰ অনুকৰণ কৰিবে । তাহাকু বাদ দেল যিছি লাভ হৈবা অসম্ভব । সাহাবাঙ্ক নমুনা নিজ সম্মুখৰে রখ, দেখ যেতেবেলে স্বেমানে নবীশ্রেষ্ঠকৰ আনুগত্য স্বীকার কৰিনেলে স্বেতেবেলে ধৰ্মকু সংঘাৱ উপৰে প্ৰাধান্য দেবা অনিবার্য কৰিদেলে । বস্তুত প্ৰভু স্বেষমন্ত্র প্ৰতিশৃতি পূৰণ কৰিদেলে যাহাকি যে তাঙ্ক সহ কৰিথুলে । আপণ^{অ.ষ} কহিলে; যেপৰ্য্যন্ত মুসলমানমানে পবিত্র কুরআন প্ৰতি

ଧାନ କେନ୍ଦ୍ରିତ କରିନାହାନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ଉପରୁ ହେବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସବଳ ସଂଶୋଧ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ନା ଗୌରବ ଓ ବିଜାଶ ପଥରେ ସର୍ବାଗ୍ରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ଯେପରିକି ପ୍ରାରମ୍ଭରେ (ମୁସଲମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସୁତରାଂ ବିଶ୍ୱାସ ଓ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଉନ୍ନତି ମଧ୍ୟ ସଂସାରିମାନଙ୍କ ଅନୁସରଣ କଲେ (କଦାପି) ତାହା ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ । ବରଂ ପବିତ୍ର କୁରଆନର ଅନୁସରଣ କଲେ ହିଁ ଲାଭ ହେବ ।

ହଜରତ ମସିହ୍ ମଉଦାଖୀସ୍ କୁହୁନ୍ତି; ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗ ହୃଦୟର ସହିତ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତଥା ତାଙ୍କ ପିଯ ଅବତାରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେବ ତେବେ ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ତାହାକୁ ଅସରନ୍ତି କଲ୍ୟାଣ ମଧ୍ୟରୁ ଭାଗ ଦେବେ । ଆଉ ଏପରି କଲ୍ୟାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯାହକି ସାଂସାରିକ ପୁରସ୍କାର ଠାରୁ ଅଧିକ ଶ୍ରେୟସ୍ଵର୍ଗ । ସେଥୁ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ (ମନୁଷ୍ୟ)ର ଅପକର୍ମ ଓ ପାପକୁ ମାର୍ଜନା କରିବା ରହିଛି । ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଏସମନ୍ତ (ବରଦାନ) ସମ୍ପର୍କରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅଞ୍ଜାତ । ଆପଣାଖୀସ୍ କହିଲେ; ମୋ କଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନଧାନ ଦେଇ ଶୁଣ ଏବଂ ତାହାକୁ ନିଜ ହୃଦୟରେ ସ୍ଥାନ ଦିଅ ତଥା ନିଜ ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିଦିଅ ଯେ, ତୁମେମାନେ ଏସବୁ ଶୁଣିବାରେ ଅନାସଙ୍କ ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରି ନାହିଁ । କାରଣ ଏସବୁର ପ୍ରଭାବ (ସର୍ବଦା) ବଳବତ୍ତର ରହିବ । ମହାମହିମ ହୁକୁର ଅନ୍ତର୍ଗାମୀ କହିଲେ; ମାତ୍ର ଏହିଠାରେ ବସି ଖୁତବା ଶୁଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭାବିତ ହେବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ବରଂ ଆସନ୍ତାରେ ମଧ୍ୟ ତଦନ୍ତରୂପ ଅମଳ କର । ଆଉ ଅମଳ ଏହିକି ଯେ, ପବିତ୍ର କୁରଆନର ଅଧ୍ୟନ କର ଏବଂ ଏହି ରମଜାନ ମାସରୁ ହିଁ ତାହାର ଅଭ୍ୟାସ ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅ । ପୁନଃ ତାହାକୁ ନିଜ ଜୀବନର ସ୍ଥାଯୀ ଅଂଶ କରିନିଅ । ସେଥୁଅନ୍ତେ ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ ଉକ୍ତ ଶିକ୍ଷାର (ଆମେ) ଅନୁକରଣକାରୀ ପାଇଟି ଯାଉ ।

ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥାଏ କି ନଡ଼ିବିଲ୍ଲାଈ ଆମେ ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଅଛୁ । ହଜରତ ମସିହ୍ ମଉଦାଖୀସ୍ କୁହୁନ୍ତି; ପବିତ୍ର କୁରଆନ ଆକାଶିଯ ନିୟମାବଳୀ ଏବଂ ମୋଷ ପ୍ରାପ୍ତିର ମୂଳତ୍ସ୍ଵ । ଯଦି ସେଥୁରେ ଆମେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁ ତେବେ ଏହା ଜୟନ୍ୟ ଅପରାଧ ଓ ମହାପାପ ହେବ । ଆଉ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଆମର ଯହୁଦି ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମୀଙ୍କ ଉପରେ ଆପତ୍ତି ବାଢ଼ିବା ବଡ଼ ବିଚିତ୍ର କଥା ହେବ କି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥକୁ ବଦଳାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଆମ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କି ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିବ । ମୋତେ ତ ଆହୁରି ଆଶ୍ୟକ୍ୟ ଓ ଦୁଃଖ ଲାଗୁଛି ଯେ, ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମୀ ଯାହାଙ୍କୁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ବାସ୍ତବରେ ପରିବର୍ତ୍ତତ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି କି ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ କି ଆମ (ମୁସଲମାନମାନେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ)କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ପ୍ରୟାସରତ ।

ହଜରତ ମସିହ୍ ମଉଦାଖୀସ୍ କୁହୁନ୍ତି; ଭାଗ୍ୟବାନ ସେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସକାଶେ ନିଜ ଅନ୍ତରାମ୍ବା ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରିଥାଏ । ଆଉ ହତଭାଗା ସେହିମାନେ ଯେ ନିଜ ସ୍ଵାର୍ଥ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ (ନିୟତି)ରେ ରାଜି ନାହାନ୍ତି । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସ୍ଵାର୍ଥ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶର ଅବମାନନା କରନ୍ତି ସେ ଆକାଶରେ କଦାପି ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ବଞ୍ଚିତଃ ତୁମେ ଚେଷ୍ଟା କର କି ପବିତ୍ର କୁରଆନର ଗୋଟିଏ ବିନ୍ଦୁ କି ମାତ୍ରା ମଧ୍ୟ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନଦେଉ । ନଚେତ ତୁମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଧରପକଡ଼ ପରିସରରେ ଆସିଯିବ । କାରଣ ନିମିତ ମାତ୍ର ଅପକର୍ମ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ସମୟ ଖୁବ୍ କମ ରହିଯାଇଛି ଏବଂ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ବାକି ରହିଛି ତେଣୁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ପାଦ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଅ କାରଣ ସନ୍ଧ୍ୟା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ । ଯାହା ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାର ଅଛି ସେଥୁପ୍ରତି ନଜର କର । ଏପରି ନହେଉ କି କିଛି (ସତ୍କର୍ମରୁ) ବର୍ତ୍ତ ରହିଯିବ ଏବଂ ତାହା (ତୁମଙ୍କୁ) କ୍ଷତିଗ୍ରହ କରିବାର କାରଣ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ । ଦେଖ ମହାପ୍ରତାପ ସମ୍ବାଦଙ୍କ ଦରବାରରେ କଦାପି ସବୁଠାରୁ ନିକୃଷ୍ଟ ଓ ନିରଥିକ ସାମଗ୍ରୀ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇ ନଥାଏ ।

ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନର ସକଳ ଶିକ୍ଷା ବୁଝିବାକୁ ଓ ତଦନ୍ତରୂପ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମେ ସର୍ବଦା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କୃତଜ୍ଞକାରୀ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ ରହୁ । ଆମେ କେବଳ

ରମଜାନରେ ନୁହେଁ ବରଂ ସର୍ବଦା ପବିତ୍ର କୁରଆନର ତାଲିମ ମୁତାବକ ନିଜ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରୁ । ଯେତେବେଳେ ଏହା ହେବ ତେବେଯାଇ ଆମେ କହିପାରିବା କି ଆମେ ହଜରତ ମସିହ୍ ମଉଦ ଅଥିଙ୍କ ବୈଆତ୍ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ମାଦନ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଛେ । ଅଲ୍ଲାହତାଳା ଏହି ରମଜାନରେ ଓ ଆସନ୍ତାରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ପବିତ୍ର କୁରଆନର ତାଲିମରୁ ଉପକୃତ ହେବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ଫିଲିସ୍ତିନବାସୀଙ୍କୁ ନିଜ ଦୁଆରେ ସ୍ଥାରଣ ରଖିବେ । ସେଠାରେ ଯୁଦ୍ଧର ଉକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ବ୍ୟତୀତ କ୍ଷୁଧା ଓ ବ୍ୟାଧରେ ନିରୀହ ପିଲା ତଥା ଅମୂଲ୍ୟ ଜୀବନ ନଷ୍ଟ ହେଉଅଛି । ଏବେ ତ ଯୁ.ଏନ.ଓ (ମିଲିତ ଜାତିସଂଘ) ମଧ୍ୟ ଏହା କହୁଛି ଯେ, ଏସବୁ ମନୁଷ୍ୟକୃତ ଦୁର୍ଭକ୍ଷ ଓ ଅନାହାର ମୂଳକ ବିପରି । ଯାହାକି ଇସ୍ରାଇଲ ପ୍ରଶାସନର ଅତିଶ୍ୟ ଜିଦଖୋର ଓ ବର୍ବର ପଣିଆ ଯୋଗୁଁ ଉପରୁ ହେଉଅଛି । ଯଦି ରାଷ୍ଟ୍ର ଖୋଲିଯାଏ ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ପହଞ୍ଚିଯାଏ ତେବେ ସେଠାରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ସୁଧୁରି ପାରେ । ଏହିପରି ସୁଡ଼ାନର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରିବେ କି ଅଲ୍ଲାହତାଳା ସେମାନଙ୍କ ନେତା ଓ ଶାସକମାନଙ୍କୁ ସଦ୍ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷୁଧା ଓ ବ୍ୟାଧରେ ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଛନ୍ତି । ନିଜ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ସେମାନେ ଅନ୍ୟାୟ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ଘଟିବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ସେମାନେ ନିଜ ସ୍ଵାର୍ଥ ଓ କାମନା ପୂରଣ କରିବାରେ ମାତ୍ରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପବିତ୍ର କୁରଆନର ଶିକ୍ଷା ପାଞ୍ଚୋରି ବସିଛନ୍ତି । ଆଉ ତାହାକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନାହାନ୍ତି । ଏହିପରି ଅନ୍ୟ କେତେକ ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସମାନ ରହିଛି । ଯେଉଁସ୍ତାଳେ ଅତି ଜଟିଳ ପରିସ୍ଥିତିର ଲୋକେ ସମ୍ମାନୀୟ ହେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଶାସନ ନିଜ ଜନସାଧାରଣ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଅଛି । ଆଉ ଲୋକମାନେ ପରିଷର ସହିତ ଲାଭୁଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହତାଳା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟାବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ । ପାକିଷ୍ତାନରେ ଆମର କିଛି ଅହେମଦି କାରାବରଣ ଭୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରିବେ ସେହିପରି ଯମନ୍ତର ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବେ । ଏଥୁସହିତ ପାକିଷ୍ତାନ ଜନତା ଓ ପରିସ୍ଥିତି ସାମାନ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରିବେ ଅଲ୍ଲାହତାଳା ଅହେମଦିମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସୁରକ୍ଷା ବଳ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ରଖନ୍ତୁ ।

ପରିଶେଷରେ ମହାମାନ୍ୟ ହୁକ୍କୁର ଅନ୍ତର୍ଗତ କେତେକ ମୃତକଙ୍କର ଉଭମ ଚରିତ୍ର ଚର୍ଚା କଲେ । ପ୍ରଥମ ଶ୍ରୀମାନ ଡାଃ ଜହିରୁଦ୍ଦିନ୍ ମନସ୍ତୁର ଅହେମଦ ସାହେବ ଆମେରିକା ନିବାସୀ । ଯେ କି ହଜରତ ମସିହ୍ ମଉଦାର୍ ପ୍ରଥମ ଖଲିପାଙ୍କର ଅଶାନାତି ତଥା ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦାର୍ ନାତି ଥିଲେ । ଦ୍ୱାତାମ୍ବିନ୍ ଶ୍ରୀମାନ ହସନ୍ ଆବିଦିନ୍ ଆଗା ସାହେବ କାନାଡା ନିବାସୀ । ତୃତୀୟ ଶ୍ରୀମାନ ଉସମାନ୍ ହୁସେନ ମୁହମ୍ମଦ ଝୋର ସାହେବ ଯେ କି ସାଇଦି ଆରବ ନିବାସୀ ଥିଲେ । ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରୀମାନ ମୁହମ୍ମଦ ଜହର ଅବି ସାହେବ ଆଲଜେରିଆ ନିବାସୀ । ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରୀମାନ ସଲଦ୍ ଅହେମଦ ଓଡ଼ିଆଇସି ସାହେବ ରବିତ୍ତା ନିବାସୀ । ଶେଷରେ ଶ୍ରୀମାନ ଶହବାଜ୍ ଗୋଦଳ୍ ସାହେବ ହଲାଶ୍ ନିବାସୀଙ୍କର ଜମାଅତୀୟ ସେବାର ଚର୍ଚା କରି ସେମାନଙ୍କ ଜନାୟାଇ ଗାଏବ ପାଠ କରିବାର ଘୋଷଣା କଲେ ।

ଅଲ୍‌ହମଦୁ ଲିଲ୍‌ଇହି ନହମଦୁହୁ ଓ ନସତରମୁହୁ ଓନ୍‌ମତରମୁହୁ ଓନୁମିନୁ ବିହି ଓନ୍‌ମତୋକିଲୁ ଅଲୋର୍ହି ଓ ନତନୁବିଲୁ ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍‌ତୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସରିଷାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ସୁହୁଦିହିଲୁ ଫଳାମୁଜିଲୁ ଲହୁ ଓମଇଁ ସୁନ୍‌ନିଲିହୁ ଫଳା ହାଦିସ୍ତା ଲହୁ ଓନଶହୁ ଅଲିଲା ଲକାହା ଲକାହୁ ଓନଶହୁ ଅନ୍ତା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ । ଲବାଦିଲୁହି ରହମକୁମୁଲୁହା ଲମ୍ବାହା ସାମୁରୁବିଲୁ ଅଦିଲେ ଓଲୁ ଲହୁପାନି ଓରତୋରିଲ କୁରବା ଓସନ୍ମହା ଅନିଲୁ ଫର୍ଦଶାଇ ଓଲୁ ମୁନକରି ଓଲୁ ବଗଇ ସିନ୍ଦରିକୁମ୍ ଲଥାଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ତଯକୁରୁଲୁହା ସିନ୍ଦରିକୁମ୍ ଓଦତ୍ତହୁ ସିନ୍ଦରିକୁମ୍ ଲକ୍ଷ୍ମିକୁମ୍ ଅକବର ।

